

Betænkning

over forslag til lov om ændring af lov om dagpenge ved sygdom eller fødsel.

(Refusion til arbejdsgivere for udbetalte dagpenge i arbejdsgiverperiodens 4. og 5. uge m.v.).

(Afgivet af socialudvalget den 30. november 1977).

Udvalget har behandlet lovforslaget i nogle møder. I forbindelse hermed har socialministeren skriftligt besvaret spørgsmål.

Udvalget har endvidere modtaget skriftlige og/eller mundtlige henvendelser fra:

Butikshandelens Fællesråd,
 Dansk Arbejdsgiverforening,
 Danske Husmandsforeninger,
 De samvirkende danske Landboforeninger,
 Fødevarehandelens Fællesråd,
 Handelens Kvinder,
 Håndværksrådet,
 Kommunernes Landsforening og
 Københavns magistrat, overborgmesteren.

Et flertal (socialdemokratiets, venstres, det konservative folkepartis, centrumdemokraternes og det radikale venstres medlemmer af udvalget) indstiller lovforslaget til *vedtagelse uændret*.

Flertallet har bemærket, at det er tanken, at bødesanktionen (omhandlet i den som § 56, stk. 2, foreslåede bestemmelse) kun skal anvendes, hvis arbejdsgiverens *undladelse* af dagpengeudbetaling er klart *uberegtiget*, dvs. f. eks. hvis der er tale om *gentagne tilfælde af vægring*, og nægtelsen er *helt ubegrundet*. I disse tilfælde må undladelsen af at udbetale dagpenge i arbejdsgiverperioden antages enten at have til formål at opnå henstand med dagpengeudbe-

talingen, indtil dagpengeudvalget har færdigbehandlet sagen, eller at demonstrere en manglende vilje til at efterleve dagpenge-lovens regler.

Et *mindretal* (fremskridtspartiets og kristeligt folkepartis medlemmer af udvalget) indstiller lovforslaget til *vedtagelse* med det af mindretallet stillede ændringsforslag, hvorom der henvises til de ledsagende bemærkninger.

Et *andet mindretal* (socialistisk folkeparti og Danmarks kommunistiske partis medlemmer af udvalget) indstiller lovforslaget til *forkastelse* og udtaler:

Da dagpengeloven blev gennemført, var det et lille skridt på vejen mod den ligestilling, der kunne sikre alle lønmodtagere fuld dækning for løntab ved sygdom og ulykke. Den påståede økonomiske byrde for arbejdsgiverne blev ved de efterfølgende overenskomstforhandlinger modregnet af arbejdsgiverne. Derfor er lovforslaget et socialt tilbageskridt og et indgreb i overenskomstgrundlaget, som virker så meget mere asocialt, når alle ved, at det i dag kun er ca. 1/3 af lønmodtagerne, der ikke er sikret fuld dækning for løntab betalt af arbejdsgiverne, og at denne tredjedel er de dårligst aflønnede, de hårdest arbejdende og de for erhvervs sygdomme mest udsatte.

Ændringsforslag.

Til § 1.

Af et mindretal (Jørgen Junior (FP), Pilgaard Andersen (FP), Ole Hovmand (FP) og Inge Krogh (KrF)):

I den under nr. 1 foreslåede affattelse af et nyt stk. 1 a ændres i 1. pkt. „4. og 5. uge“ til: „2.-5. uge“, og i 2. pkt. ændres „2 uger“ til: „4 uger“.

Bemærkninger.

Ændringsforslaget tilsigter, at det offentlige skal overtage udgifterne for de sidste

4 uger af arbejdsgiverperioden. Dette er ganske i overensstemmelse med lovforslag nr. L 221, fremsat den 22. august 1977 af medlemmer af venstres, det konservative folkepartis og kristeligt folkepartis folketingsgrupper.

Forslagsstilleren er stadig af den opfattelse, at det belaster erhvervslivet for meget at afholde udgifter for mere end 1. uges fravær.

Ifølge et notat fra socialministeriet dateret 17. august 1977 vil udgiften ved forslaget gennemførelse ligge væsentligt under 1 mia kr.

Albertsen (S). Svend Andersen (Bornh.a.) (S). Hjortnæs (S). Inge Fischer Møller (S).

Tastesen (S), Taanquist (S). Grethe Philip (RV). Bertel Haarder (V).
formand.

Henrik Toft (V). Palle Simonsen (KF). Yvonne Herløv Andersen (CD).

Inge Krogh (KrF). Jørgen Junior (FP), Pilgaard Andersen (FP). Ole Hovmand (FP).
næstformand.

Ebba Strange (SF). Tove Jørgensen (DKP).

Partierne DR og VS var ikke repræsenteret ved medlemmer i udvalget.